

ΜΗΛΟΣ

Έκδότης - Διευθυντής: Γερηγόρης Μπελιδανάκης — Κουντουριώτου 66 — 111 46 Γαλάτσι — Αθήνα — Τηλ. 29.24.422 — Αριθ. Φύλ. 112 — 27 Ιανουαρίου 1987

Έγγραφα από τα Αρχεία του Βατικανού

«ΜΕΣΑ» ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΜΗΛΟΥ

Του κ. Σίμου Μ. Συμεωνίδη

Συντάκτης του δημοσιευμένου κατωτέρω εγγράφου (που δρίσκεται στα Αρχεία του Βατικανού, SCPF/SOCG. 187, 370 RV) είναι ο καθολικός κληρικός Γεώργιος Πέροης, από τη Σύρα, ο οποίος διετέλεσε από το 1656-1660 εφημέριος - βοηθός στον επισκόπου Μήλου Αντωνίου Σέρρα και διδάσκαλος στο συστημένο από τον τελευταίο σχολείο του νησιού. Ενμερώνει με αυτό το Βατικανό για το προστηλυτιστικό του έργο και ξητάει να του απονεμηθεί ο τίτλος του αποστολικού μαστοναρίου, ώστε, βάσει των εξουσιών του αξιώματος αυτού, να στεφανώσει ορθόδοξα ζευγάρια που συζύγουσαν παρανόμως, τα οποία προηγουμένως θα ασπάζονταν τον καθολικισμό.

«Σεβασμώτατοι,

Έχω γράψει ήδη με άλλη ευκαρδία στις σεβασμότητές σας την αίσια, αλλά επίκοντη και επικινδυνή, άφιξη μου στη Μήλο, μολονότι λίγο έλειψε να γίνω, δυν φορές, λεία οθωμανών κυρισάρων από τους οποίους ένας Θεός μόνο με τη θαυματουργή ευσπλαχνία του με απελευθέρωσε. Με την ίδια ευκαρδία επληρωφόρησα επίσης τις σγιότητές σας την άφιξη του σεβασμ. επισκόπου Σοφιανού στη Νάξο, καθώς και εκείνην του επισκόπου Σύρου στην επαρχία του τον τελευταίο υποδέχτηκαν όλοι, κατ' αρχήν, με αγάπη, τόσον οι κληρικοί, όσο και οι λαϊκοί, τώρα όμως ευρίσκονται όλοι σε πόλεμο, διαχωρισμένοι σε δυο στρατόπεδα, από το ένα οι μασοί κληρικοί και μέρος λαϊκών και από το άλλο οι υπόλοιποι, χειρότερα ακόμη και από τη Νάξο, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πολλές απρόπειρες.

Επανέρχομαι όμως για να πληροφορήσω με την παρούσα μου τις σεβασμότητές σας αναφορικά με το έργο μου, γνωρίζοντας επίσης την επιστροφή του σεβασμ. επισκόπου μας της Μήλου από την Κρήτη και την ψυχική μου ικανοποίηση που προέρχεται από την διατήρηση σχολείου είναι μαθητών στους οποίους διδάσκω και χριστιανική κατήχηση, περισσότερο όμως γιατί αυτοί είναι ευσεβέστατοι προς το δόγμα μας· τους διδάσκω ακόμη να φάλλουν τα τροπάρια της Θεοτόκου γονοπλινές πράγματα που δεν έκαναν ποτέ, γιατί όλοι είναι ελληνικού δόγματος, οι περισσότεροι

μάλιστα σχισματικοί (εννοεί ορθόδοξοι) που επικρατούν στον τόπο στον οποίο δεν υπάρχουν παρά μόνο τρεις ψυχές του δικού μας δόγματος. Με την προηγούμενη επιστολή μου είχα παρακαλέσει τις σεβασμότητές σας να μου παραχωρήσουν ιεραποστολική εξουσία, γιατί υπήρχαν μερικοί και υπάρχουν ακόμη σήμερα οι οποίοι επιθυμούν να παντρευτούν, γιατί είναι συγγενείς τρίτου βαθμού και επειδή είναι φτωχοί ο επίσκοπός τους δεν θέλει να τους ενώσει (μολονότι κοιμούνται μαζί ο άνδρας με τη γυναίκα και έχουν επίσης και παιδιά), επειδή είναι έθιμο των Ελλήνων να πληρώνουν την ιεροτελεστία. Έτσι αυτοί ήλθαν στη δική μας Εκκλησία να κάνουν την ομολογία πλοτεώς και να υπαχθούν στο δικό μας δόγμα οικογενειακώς, γιατί υπάρχει συνήθεια από το παρελθόν να τους παντρευτούμε, επειδή όμως δεν έχουμε την εξουσία δεν το επιτρέψαμε. Η ανωτέρω εξουσία μας χρειάζεται γιατί δεν υπάρχει άλλος κληρικός και συμβαίνει συχνά να καταφθάνουν πλοία της αρμάδας, που επιθυμούν να κάνουν λειτουργία στο λιμάνι, όπου δρίσκονται και την ίδια ώρα να είναι ανάγκη να γίνει και άλλη λειτουργία στην πόλη.

Παρακαλώ γιατί τις σεβασμότητές σας να έχω αυτήν την ιεραποστολική εξουσία, την οποία θα αναμένω να μου παραχωρήσετε, όπως τόσες άλλες χάρες και υποχρεώσεις που σας χρεωστώ. Με τις καθημερινές παρακλήσεις μου στον Μεγαλοδύναμο για την υπερύψωση των σεβασμοτήτων σας σας φιλώ το χέρι και τις ιερές πορφύρες σας.

Από τη Μήλο 1656, Ιανουαρίου 19.

Ταπεινός δούλος
Γεώργιος Πέροης»